

Projev na Polední 29. 7. 2017

Vážení hosté, sestry a bratři, vážení přítomní,

jsem opravdu rád, že Vás mohu dnes přivítat na pátém legionářském marši. Cesta, na jejímž začátku stál obelisk generála Josefa Šnejdárka, byla Legionářským maršem a jeho zimním dvojčetem rozvinuta do úctyhodné šíře. Odkaz československých legionářů díky tomu rezonuje i na východě České republiky. **Chci poděkovat všem, kteří na tom mají zásluhu. Památník na Polední se stal významným symbolem českého sebevědomí ve Slezsku. Působí pokorně a neokázale. Oceňují ho nejen účastníci marše, ale i ostatní turisté, kteří zde procházejí.**

7. června letošního roku přijali naši poslanci usnesení, odkazující na význam bitvy u Zborova pro naši státnost, citují: **„S hlubokou úctou a vděčností si připomínáme 1. a 2. červenec 1917 jako slavné dny naší historie. Oběti československých legionářů přinesly u Zborova velké vítězství a významně přispěly k uznání legitimity zahraničního odboje a našeho práva na sebeurčení. Činy legionářů by neměly být nikdy zapomenuty. Hrdinové od Zborova zasloužili se o stát.“**

U Zborova bojovali také občané z Těšínska, připomeňme například rtm. Maňase z Třince, jehož dcera, sestra Bohumila, která je členkou naší jednoty ČsOL, je na otce patřičně hrdá. Ne všichni se však vrátili do své vlasti. Druhého července jsme symbolicky zapálili svíčku za všechny padlé a připomněli jsme si bratra svobodníka Josefa Sýkoru, který se narodil v Jablunkově a u Zborova padl. Prst z bojiště od Zborova, dnes uložíme na věčnou památku pod Mohyly české státnosti.

Památník legionářů je pro nás natolik neobyčejný a vzácný, s tak silným geniem loci, že si pokoušíme prohlubovat a rozšiřovat jeho náplň. Mlčky počítáme se shovívavostí našich příznivců. Moc si přejeme, aby naše snaha o symbolické zvýraznění velikánů českého národa na této vrcholové plošině, nebyla zlehčována coby kýčovitě panoptikum. Vnímejme Památník legionářů jako intimní panteon, minislavní českého národa ve Slezských Beskydech.

V letošním roce završujeme nadčasový triumvirát. Po Janu Husovi (pamětní kámen) a Karlu IV. (lípa Karla) přichází symbolický náhrobek – kenotaf pro učitele národů Jana Ámose Komenského a jeho vrstevníka Jiříka Třanovského, těšínského rodáka. Oba byli, dnešní terminologií, běženci, museli opustit svou vlast. Zemřeli v cizině, ale nebyli ve své domovině zapomenuti. Jejich osudy byly velmi podobné a velmi těžké. Navzájem se museli znát, i když se o jejich kontaktu nedochovaly žádné písemné důkazy. Navzájem publikovali svá díla. Oba byli nekatolíci, po léta žili nedaleko sebe, oba patřili k výkvětu národa, který musel po Bílé hoře opustit české země. Osobnost Jiřího Třanovského je méně známá, ne však méně významná. Jeho CITHARA SANCTORUM, neboli Loutna svatých, přežila v liturgické praxi do dnešních dnů. Třanovský se stal šířitelem husitské a bratrské zbožnosti na

slovenském Liptově, v tehdejších Horních Uhrách se díky masívnímu rozšíření jeho českého zpěvníku dařilo posilovat národní povědomí lidových vrstev. Vytvářelo se tak mocné pojítko mezi Slováky a Čechy. Na Těšínsku přispěla obliba Tranoscia k příklonu místního obyvatelstva k českému národu. Ozvěnou Třanovského vlivu se staly místní odbory Evangelické matice Třanovského, které byly na Těšínsku zakládány za první republiky, v Bystřici to bylo v březnu 1933. Na panelech můžete najít další zajímavosti.

Čím je dnešní legionářský marš ještě výjimečný? Pod vrcholem hory Čantoryje jsme před několika dny znovu instalovali kříž vojínu Klementu Šťastnému, který byl 11. listopadu 1920 zákeřně zavražděn při vytyčování státní hranice. Účastníci pochodu mu tak mohou vzdát tichou vzpomínku.

Přeji všem příjemný den. Ten dnešní si zapamatujeme jako svátek lidí dobré vůle. Vychutnejme si atmosféru, která mezi námi panuje. Dojděte do cíle na Kolibiskách bez puchýřů, čeká nás tam další program a určitě i další milé zážitky.

Za rok nashledanou milí přátelé, na 6. Legionářské marši, který bude mimo jiné i součástí celostátních oslav vzniku naší republiky a zároveň 130 let KČT.

Děkuji za pozornost